

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/245/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412223277
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4412223277.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátka kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovaným: 1. P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., S. H. Q. XXXX/XX, t.č. S., S. XXXX/X, štátny občan SR, 2. N. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., A. XXXX/X, štátny občan SR, zastúpená Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, o zaplatenie 4786,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2941,70 eur, s dlžným vyčísleným úrokom ku dňu 03.07.2012 vo výške 284,66 eur, s 12,35 % zmluvným úrokom zo sumy 2941,70 eur, od 27.09.2012 do zaplatenia, s 8 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2941,70 eur, od 27.09.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V zostávajúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd konanie o zaplatenie 142,25 eur z a s t a v u j e.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd n e p r i z á v a žalovanej v 2.rade oslobodenie od súdnych poplatkov.

Žalovaná v 2.rade je p o v i n á zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky súdny poplatok za odpor vo výške 287,00 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd v r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 35,50 eur cestou prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice, do 15 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15.10.2012 domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie 4786,15 eur s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 03.07.2012 vo výške 450,42 eur, s dlžným úrokom z omeškania vyčísleným ku dňu 03.07.2012 vo výške 142,25 eur, s 12,35 % úrokom ročne zo sumy 4786,15 eur od 04.07.2012 do zaplatenia, s 8 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 4786,15 eur od 04.07.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom porušenia zmluvných povinností žalovanými vyplývajúcimi zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0242748038.

Na výzvu súdu žalobca doručil upresnenie žaloby, v ktorom uviedol, že výška uplatňovaného úroku 12,35 % ročne vyplýva z ustanovenia článku I. odsek 1 zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi účastníkmi

dňa 11.07.2008. Požadovaným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne poukázal na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. s poukazom na § 3. V zmysle ustanovenia čl. I. bod 1 zmluvy boli žalovaní povinní splácať poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,65 eur mesačne, vždy k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci, od 20.08.2008, do 20.06.2018 v počte 119 splátok. Žalovaný vykonali na úhradu predmetnej pohľadávky úhrady dňa 31.12.2008 vo výške 3052,- Sk, 19.06.2009 100 eur, 28.02.2011 2,5 eur, 28.02.2011 100 eur, 28.06.2011 70 eur, 22.09.2011 50 eur, 03.05.2012 10 eur, 04.06.2012 10 eur. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradami vo výške 50,65 eur splatnými dňa 20.11.2008 (splátka uhradená dňa 31.12.2008, dňa 20.12.2008 (splátka uhradená dňa 31.12.2008), dňa 20.05.2009 splátka uhradená dňa 19.06.2009), dňa 20.01.2011 (splátka uhradená dňa 28.02.2011), dňa 20.02.2011 (splátka uhradená dňa 28.02.2011), dňa 20.06.2011 splátka uhradená dňa 28.06.2011). Žalovaní nezaplatili pravidelné mesačné splátky za poskytnutý úver v roku 2008 za mesiace august až október, v roku 2009 za mesiace január až apríl, júl až december, za celý rok 2010, v roku 2011 za mesiace marec až máj, august, september, december, v roku 2012 za mesiace január až apríl. Žalovaní nezaplatili pravidelnú mesačnú splátku v riadnej výške, t. j. 50,65 eur v mesiaci jún 2009, júl 2011, október 2011, máj 2012 a jún 2012. Žalobcovi vzniklo podľa článku 7.4. „Úročenie“ Všeobecných obchodných podmienok právo požadovať od žalovaných zaplatať úroky z omeškania. Žalobca si uplatnil žalobou nárok zo zmluvy o splátkovom úvere, zaplatať istiny, zmluvného úroku, úroku z omeškania vyčísleného ku dňu 03.07.2012 v súvislosti s odovzdaním zmluvnej dokumentácie. Úroky z omeškania boli vyčíslené vo výške 8 % ročne zo splátok, ktorými sa žalovaní dostali do omeškania od 21.08.2008 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. 13.06.2012 z dôvodu omeškania s úhradou istiny 4786,15 eur a výška úrokov z omeškania predstavovala sumu 142,25 eur. Vyčíslený zmluvný úrok vo výške 450,42 eur, na ktorý vznikol žalobcovi nárok v období pred mimoriadnou splatnosťou úveru, t. j. ku dňu 13.06.2012 a bol vyčíslený z časti nezaplatených splátok.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 16C/245/2013-55 zo dňa 09.10.2013, ktorý však nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podala odpor žalovaná v 2.rade, v ktorom uviedla, že so žalovaným v 1.rade si počas manželstva zobrali tri úvery a o tomto úvere vedomosť nemá. Od uzavretia zmluvy o úvere jej neboli doručované žiadne písomnosti s úverom súvisiace a teda o úvere vedomosť nemá. Na adrese trvalého pobytu je prihlásená od 23.06.2011 a je vylúčené, aby sa o doručení takýchto písomností nedozvedela. Platobným rozkazom im bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4786,15 eur a táto suma je o 44 % vyššia ako poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur, z čoho reálne čerpali 3229,80 eur. Žalobca uznal, že úver čiastočne splatili a je vylúčené, aby pri čiastočnom plnení bola výška záväzku o toľko vyššia, než poskytnutý úver. Zmluvná podmienka, podľa ktorej sa poplatky a úroky dňom splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou je neprímeranou zmluvnou podmienkou, pretože by sa tak stali základom pre výpočet ďalších úrokov. O tom, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru sa dozvedela prvý raz z doručenej žaloby s prílohami na vydanie platobného rozkazu. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola dlžná suma vyčíslená na sumu 5325,57 eur, čo je o 60 % vyššia suma, než bol poskytnutý úver. Z pripojených príloh k žalobe nevyplýva, kedy a aká časť úveru bola splatená, jednak pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a po ňom. Priložené vyčíslenie - prehľad transakcií považovala za neprehľadné, nedávajúce podklad pre určenie výšky žalovanej sumy. Z týchto dôvodov navrhla, aby súd určil žalobcovi povinnosť predložiť prehľad transakcií na úverovom účte, z ktorého by bolo možné určiť, koľko splátok úveru žalovaní splatili, ako sa tieto úhrady žalovaných započítali na plnenie žalovaného záväzku a akým spôsobom bol vyčíslený zostatok úveru pri jeho mimoriadnej splatnosti a pri podaní žaloby.

Žalobca sa vyjadril k odporu písomne podaním zo dňa 09.04.2014 (č. I. 35) v ktorom uviedol, že žalovaní uzatvorili dňa 11.07.2008 so žalobcom zmluvu o splátkovom úvere, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným úver vo výške 3319,39 eur jednorazovo a bezhotovostne, ktorý žalovaní čerpali v plnej výške dňa 11.07.2008. V zmysle zmluvy sa žalovaní zaviazali zaplatiť za úver dohodnutý úrok vo výške 12,35 % ročne. Splatnosť úrokov bola dohodnutá v zmluve mesačne a to vždy k poslednému dňu v mesiaci. V zmysle článku 5 bod 5.5.7.1. úverových podmienok si zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Úroky sa stávali súčasťou istiny len do dňa 31.08.2011 a od tohto dňa boli úroky počítané zvlášť. Toto ustanovenie predstavuje tzv. kapitalizáciu príslušenstva do istiny, na základe ktorej sa pôvodná istina (úver), ktorý veriteľ poskytol dlžníkovi opakovane navyšuje (kapitalizuje) o príslušenstvo istiny (zmluvný úrok a poplatky), až do úplného splatenia celého úveru. Nakoľko sa žalovaní dostali so splácaním jednotlivých splátok do omeškania je potrebné dohodnutú kapitalizáciu príslušenstva do istiny zohľadniť. Kapitalizácia príslušenstva do istiny nie je smernicami č. 90/88/ES a č. 87/102/ES zakázaná. Smernica Európskeho Parlamentu operuje

so skutočnosťou, že kapitalizácia úrokov je bežnou zmluvnou podmienkou. Formulár Európskeho platobného rozkazu predpokladá možnosť kapitalizácie úrokov do príslušenstva. Túto skutočnosť potvrdil aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod sp. zn. 35Odo 101/2002. Možnosť dojednať kapitalizáciu príslušenstva pripúšťa judikatúra českých súdov aj v prípade spotrebiteľských zmlúv. Účastníci si dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 89,59 eur, ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru. Poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur bol dohodnutý v súlade so sadzobníkom poplatkov platným od 01.02.2008. Poplatok bol splatný vždy ku koncu mesiaca a v zmysle čl. 5 bod 5.7.1. úverových podmienok sa stal súčasťou istiny. Poplatky sa stávali súčasťou istiny len do 31.08.2011 a od tohto dátumu boli počítané zvlášť. Výška poplatku sa menila na základe sadzobníka poplatkov od 01.10.2010 na sumu 2,99 eur mesačne. V zmysle čl. 1 - Základných podmienok zmluvy a čl. 6.3 a 6.5 úverových podmienok boli žalovaní povinní zaplatiť z omeškaných splátok úroky z omeškania a to vo výške určenej žalobcom zverejnením v zmysle čl. 2 všeobecných podmienok. Zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania (uznesenie NS SR sp.zn.4Obo 143/98). Žalovaní boli povinní úver splácať v mesačných splátkach vo výške 50,65 eur a z celkovej sumy uhradili 576,81 eur, pričom prvýkrát v omeškaní boli s prvou splátkou, ktorú neuhradili riadne a včas. Žalobca listom zo dňa 13.06.2012 v zmysle čl. 8.2 bod A vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.06.2012. V zmysle čl. 10 - Oznamovanie a doručovanie, bodu 10.3. Všeobecných podmienok banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky. Napriek tomu žalobca zaslal vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti formou doporučenej listovej zásielky na adresu S. H. Q. XX, A. N.. Zásielka sa vrátila s poznámkou, že adresát je neznámy. V zmysle čl. 10 bod 5 Všeobecných podmienok je klient povinný oznámiť banke adresu, číslo telefónu, na ktoré mu bude zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty. Žalovaná v 2.rade zmenu adresy pobytu žalobcovi neoznámila. Keďže si žalovaní svoju oznamovaciu povinnosť nespĺnili, žalobca z objektívnych dôvodov nemohol predmetné vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti doručiť. V zmysle čl. 10 bod 3 všeobecných podmienok sa zásielka považuje za doručenú a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. V zmysle čl. 5 bod 5.2 Úverových podmienok sa jednotlivé úhrady započítali v poradí: splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom; úroky z omeškania; úroky; istina. Žalovaná suma 4786,15 eur pozostáva z čerpaného úveru 3319,39 eur + kapitalizovaných úrokov 1553,27 eur + kapitalizovaných poplatkov 133,10 eur - 219,63 eur úhrady započítané na istinu. Zmluvný úrok bol počítaný sadzbou 12,35 % ročne zo sumy 4786,15 eur od 01.09.2011 do 13.06.2012 = 469,59 eur. Úhrady vo výške 19,17 eur boli započítané na splatné úroky a tak výška uplatňovaných úrokov je 450,42 eur. Vyčíslené úroky z omeškania predstavujú sumu 183,18 eur, na ktoré bola započítaná úhrada 40,93 eur a výška uplatňovaných úrokov z omeškania je 142,25 eur. Žalobca zároveň predložil i listinné dôkazy k svojim tvrdeniam a presný výpis z účtu žalovaných ohľadne realizovaných platieb a výpočtov s tým, že odpor považoval za nekvalifikovaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením predložených listinných dôkazov: zmluva o splátkovom úvere č. 0242748038 zo dňa 11.07.2008, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 13.06.2012, v zmysle ktorého žalobca dňom 13.06.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť z poskytnutého úveru s tým, že úverová pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 5325,57 eur, oznámenia boli doručované žalovaným v 1. a v 2.rade s tým, že zásielky sa vrátili odosielateľovi ako nedoručené z toho dôvodu, že adresáti boli neznámi, čoho dôkazom sú fotokópie doručeníek, rozhodnutie o povolení vkladu č. V XXXX/XXXX zo dňa 17.06.2011, ktorým bola ovkladovaná kúpna zmluva zo dňa 16.06.2011, príjmový a pokladničný doklad Exekútorského úradu Nové Zámky zo dňa 16.06.2011, na sumu 9044,43 eur, zrušenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zo dňa 16.06.2011 a zistil tento skutkový a právny stav:

Právny zástupca žalobcu pred otvorením pojednávania zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 142,25 eur, pretože žalovaní po podaní žaloby zaplatili dňa 20.04.2013 sumu 300 eur, ktorá bola započítaná na dlžný úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 03.07.2012 vo výške 142,25 a sumu 157,75 eur započítal žalobca na úroky a úroky z omeškania od 04.07.2012 do 26.09.2012, s tým podal návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby.

Súd pripustil zmenu petitu žaloby unesením zo dňa 21.04.2015 (čl. 267) podľa § 95 ods.1 OSP. Upresnil, že žalovaná v 2.rade o úvere musela vedieť, pretože podpísala zmluvu a pri podpise zmluvy boli účastníci oboznámení so všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom a úverovými podmienkami tak, ako to vyplýva zo samotnej zmluvy čl. II bod 2. Žalobca sa vo vyjadrení k odporu vyjadril i k započítaniu jednotlivých realizovaných úhrad a poukázal na to, že v zmluve boli dohodnuté

premenlivé zmluvné úroky vo výške 12,35 % ročne a žalobca si uplatňuje nezmenené dohodnuté zmluvné úroky. Ku kapitalizácii príslušenstva sa rovnako vyjadril v odpore s tým, že sa jedná o medzinárodne uznávané podmienky. Zmluva obsahuje RPMN, ako aj vyčíslenú celkovú mieru nákladov. Náklady s úverom predstavovali sumu 2821,41 eur pri dohodnutých splátkach v počte 119, zmluvných úrokoch a poplatku za správu úveru. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť vzhľadom na vykonané dokazovanie a predložené listinné dôkazy v súlade s uznesením o pripustení zmeny petitu žaloby a konanie o zaplatenie sumy 142,25 eur zastaviť. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že pohľadávku nepovažuje za premlčanú ani časť splátok, vzhľadom na splatnosť úveru v roku 2018.

Žalovaný v 1.rade vo svojej výpovedi upresnil, že od žalobcu čerpali 4 úvery, jeden veľký vo výške 500 alebo 600 000,-Sk, 2 x po 100 000,-Sk a 1 x 200 000,-Sk. Vždy boli zmluvy o splátkových úveroch podpísané u žalobcu spolu so žalovanou v 2.rade každý z nich podpísal zmluvu a potom si ich vymenili. Nepoprel, že začal mať finančné problémy, keď ukončil pracovný pomer a začal podnikat', preto si i zobral úver vo výške 200 000,-Sk, ktorý bol použitý na kúpu motorového vozidla. Žalovaná v 2.rade o všetkých úveroch vedela. Všetky úvery boli splácané z jeho účtu, na základe príkazov na úhradu a problémy nastali, keď nemal dostatok finančných prostriedkov na účte. Žalovaná v 2.rade mu vždy zdôrazňovala, že to má vyriešiť. Žalovaná v 1.rade našla záujemcov o byt, ktorý predali a vyrovnali z neho najväčší úver, on sa však bližšie s podmienkami kúpnej zmluvy neoboznámil, stretol sa s kupujúcimi pred mestským úradom, kde podpísal zmluvu a dal si overiť podpis. Je pravdou, že raz sa nakontaktoval na kupujúcich a chcel navýšiť predajnú cenu vzhľadom na svoje finančné problémy, avšak bezvýsledne. Žiadne finančné prostriedky z odpredaja bytu nenadobudol. Upresnil, že úvery boli čerpané na kúpu bytu, rekonštrukciu bytu, zariadenie bytu, a raz v súvislosti so začiatkom jeho podnikania. Žalovaný uznal, že keď si brali ďalšie úvery ešte predchádzajúce neboli splatené. V spoločnej domácnosti so žalovanou v 2.rade žili zhruba do júla 2010 a rozvedení boli v októbri 2011. Žalovaný nemal nahlásený trvalý pobyt k svojej matke, avšak je pravdou, že mu tam občas prišla pošta. Žalovaná v 2.rade ho informovala, že majú nezrovnalosti voči žalobcovi, aby to vyriešil. Žalovaný mal prístup k účtu svojej matky a stalo sa, že uhradil splátku úveru i z účtu svojej matky. Žalovaný jednoznačne zdôraznil, že vždy, keď boli podpisované zmluvy na čerpanie úverov u žalobcu, bola s ním žalovaná v 2.rade prítomná vždy, pri každom jednom úvere. Pri podpísaní sporného úveru žalovaná v 2.rade mala vedomosť o tom, že žalovanému v 1.rade bola daná výpoveď, informoval ju o tom, pretože by sa to bola i tak dozvedela, nakoľko musel odovzdať služobné motorové vozidlo, všetky úvery riešili spoločne. Žalovaný v záverečnej reči poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu s tým, že vzhľadom na to nevie navrhnúť ani výšku splátok, ak by bolo preukázané, že bola exekúcia vyplatená dvakrát i túto sumu by použil na úhradu úveru.

Žalovaná v 2.rade vo svojej výpovedi upresnila, že si brali úver od žalobcu na prerábanie bytu vo výške 600 000,-Sk, všetko vybavoval jej bývalý manžel, prišiel pre ňu do práce a u žalobcu podpísala pripravené listiny. Krátko po čerpaní úveru jej žalovaný uviedol, že mu bol ponúknutý ďalší úver od žalobcu a i tento podpísala, i napriek tomu, že ich vzťahy boli narušené. Finančné prostriedky z úverov boli zaslané na účet žalovaného v 1.rade, ktorý zarábala počas manželstva viac a uhrádzala nájomné a splátky úverov. Viackrát ich veriteľ vyzýval na zaplatenie dlhu s tým, že 13.06.2011 boli vyzvaní na zaplatenie vysokej sumy, ktorú presne udať nevedela a žalovaný v 1.rade jej stále hovoril, že to dá do poriadku a vybaví to, ale tu už s tým nesúhlasila a rozhodli sa predat' byt, čo sa aj zrealizovalo a domnievala sa, že v tej vysokej sume bol vyplatený všetok dlh, ktorý mali voči žalobcovi z oboch úverov. Dňa 23.06.2011 sa odsťahovala s dcérou na adresu A. N., O. XX a žalovaný v 1.rade býval u svojej matky. Asi po roku opäť dostala výzvu od žalobcu, že má zaplatiť nejakú sumu, avšak domnievala sa, že všetky pohľadávky voči veriteľovi SLSP po odpredaji bytu majú vyrovnané. Nikdy zmenu adresy žalobcovi nenahlasovala, pretože sa domnievala, že už žiadne dlhy po odpredaji bytu nemajú. Nevie, na aký účel bol sporný úver použitý a nikdy nerealizovala žiadne splátky úverov. Nie si je istá, či ho vôbec podpísala. Po nahliadnutí na originál zmluvy žalovaná uviedla, že to môže byť jej podpis, avšak nepamätá sa, že by takúto zmluvu podpisovala.

Právna zástupkyňa žalovanej v 2.rade zdôraznila, že žalovaná komunikovala s veriteľom ohľadne úverov, o ktorých mala vedomosť, čo vyplýva i z predloženej kúpnej zmluvy, z ktorej bola vyplatená zostávajúca časť úveru. O spornom úvere žalovaná vedomosť nemala a preto nemohla oznámiť veriteľovi zmenu bydliska. Prezumpcia doručovania bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku

Slovenskou obchodnou inšpekciou, ako aj judikátmi a preto odstúpenie od zmluvy nemohlo nadobudnúť účinnosť. Podpis na zmluve o úvere žalovanej v 2.rade nie je overený a preto nie je možné odvolávať sa na judikatúru uvádzanú žalobcom, ani na české rozhodnutia s odvolávaním sa na sadzobník, keďže všeobecné obchodné podmienky neobsahujú podpis žalovaných tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a judikatúre. Trvá na zohľadnení námietky premlčania žalovanou v 2.rade ohľadne jednotlivých splátok úveru. V prípade, že by súd neuznal námietky žalovanej v 2.rade poukázala na finančné možnosti žalovanej, ktorá by bola schopná pohľadávku splácať v splátkach po 50 eur mesačne.

Podľa § 52 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. (3) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. (3) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. (4) Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. (1) Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. (2) Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0242748038 dňa 11.07.2008, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur jednorazovo a bezhotovostne, ktorý čerpali v plnej výške 11.07.2008. V zmysle zmluvy boli dohodnuté premenlivé úroky vo výške 12,35 % ročne s tým, že žalovaní sa zaviazali úver splácať v

mesačných splátkach vo výške 50,65 eur, vždy do 20 dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2008 a s konečnou splatnosťou úveru 20.06.2018, čo predstavuje počet splátok 119, RPMN 15,23 % ročne. Žalovaní porušili zmluvné podmienky tým, že úver nesplácali riadne a včas a zaplatili len sumu 576,81 eur, z ktorej bola suma 89,59 eur započítaná na spracovateľský poplatok, suma vo výške 177,59 eur na splatné úroky z omeškania za obdobie od 11.07.2008 do 28.06.2011, suma vo výške 219,63 eur na istinu, suma vo výške 29,90 eur na poplatky od 01.09.2011 do 13.06.2012 a suma vo výške 40,93 eur na úroky z omeškania za obdobie od 29.06.2011 do 03.07.2012 a suma vo výške 19,17 eur na úroky za obdobie od 01.09.2011 do 13.06.2012. V zmysle čl. II ods. 2 zmluvy žalovaní jednoznačne vyhlásili, že sa oboznámili so všeobecnými podmienkami, úverovými podmienkami a sadzobníkom. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že je nepochybné, že i túto predmetnú zmluvu o splátkovom úvere žalovaná v 2.rade podpísala. Súd vychádzal jednak z vyjadrenia žalovaného v 1.rade, ktorý vo svojej výpovedi upresnil, že o všetkých úveroch žalovaná v 2.rade mala vedomosť, vždy ich boli podpisovať spoločne u žalobcu - rovnakého veriteľa, a v podstate i sama žalovaná v 2.rade po nahliadnutí na originál zmluvy o splátkovom úvere uviedla, že sa jedná o jej podpis, avšak nemá vedomosť o tomto úvere, na aký účel bol použitý a k čomu slúžil. Súd konštatuje, že žalovaná v 2.rade riadne zmluvu podpísala a preto z uvedenej zmluvy začali plynúť povinnosti i pre ňu. V danom období súd nepopiera, že mohli mať účastníci vzťahové problémy, ktorými sa však súd bližšie nezaoberal, je nepochybné, že žili v spoločnej domácnosti, do júla 2010 a rozvedení boli v októbri 2011 a BSM zrušené nemali. Rovnako nedošlo medzi nimi ani k vyporiadaniu BSM, po rozvoze manželstva. Žalovaná v 2.rade sama uviedla, že mala vedomosť o viacerých výzvach zo strany žalobcu na zaplatenie rôznych súm a najvyššia suma jej bola oznámená 13.06.2011, kedy sa rozhodla danú situáciu riešiť a nenechávať to len na žalovaného v 1.rade, ktorý jej tvrdil, že to dá do poriadku a vybaví a preto sa rozhodli predať byt. Kúpnu zmluvou zo dňa 16.06.2011 uzavretou medzi kupujúcimi U. D. a N. Y. a predávajúcimi žalovanými v 1.a v 2.rade žalovaní predali nehnuteľnosť v kat. úz. Nové Zámky, vykazovanú na LV č. XXXX byt č. 47 na adrese Nové Zámky, S. H. Q. XX za dohodnutú kúpnu cenu v sume 30 000 eur, ktorá bola vyplatená tak, že časť kúpnej ceny vo výške 20 406,84 eur bude použitá na vyplatenie úveru poskytnutého od SLSP, a.s. V3114/2006 zo dňa 14.06.2006 a suma vo výške 9044 eur na exekúciu pod sp. zn. EX 1927/2009 zo dňa 27.09.2010. Zvyšok kúpnej ceny na vyplatenie záložného práva pre Mesto Nové Zámky. Z čl. III zmluvy vyplýva, že kúpnu cenu dohodla žalovaná v 2.rade s tým, že uvedené skutočnosti potvrdil vo svojej výpovedi i žalovaný v 1.rade. Vzhľadom na vyššie uvedené muselo byť žalovanej v 2.rade nepochybne jasné, že z uvedenej kúpnej ceny bol zaplatený zvyšok len jedného úveru tak, ako to vyplýva z uvedeného čl. III zmluvy a nemohla sa domnievať, že týmto sú vyrovnané i všetky ostatné úvery, ktoré mali od rovnakého veriteľa, pretože v zmluve bol jasne špecifikovaný iba jeden poskytnutý úver. V podstate žalovaná v 2.rade nepoprela, že mali i viaceré úvery. Rovnako i žalovaná v 2 rade bola povinná plniť povinnosti vyplývajúce zo spornej úverovej zmluvy. V tejto časti žalovaná v 2 rade neuniesla dôkazné bremeno ohľadne tvrdení, že zmluvu nepodpísala a nemala o nej vedomosť. Súd nevykonával ďalšie dokazovanie navrhované právnu zástupkyňou žalovanej v 2.rade ohľadne ďalších úverov a presného rozpisu úverov žalobcu voči žalovaným, pretože vykonaným dokazovaním a lustráciou v registri na tun. súde mal preukázané, ako aj výpoveďou žalovaného v 1.rade, že žalovaným boli poskytnuté štyri úvery, jeden úver použitý na rekonštrukciu bytu, ktorý bol najvyšší, bol vyrovnaný z kúpnej ceny za odpredaj bytu, a ohľadne zvyšných úverov, ktoré boli žalovaným poskytnuté prebiehajú konania na tun. súde pod sp. z. 4C/148/2013, pod sp. zn. 6C/31/2015, a v tomto konaní, z čoho vyplýva, že počet úverov je totožný s vyjadreniami účastníkov. Z týchto dôvodov súd návrh na ďalšie dokazovanie zamietol a nevykonával ho i napriek tomu, že ho uvádzal v zápisnici o odročení pojednávania dňa 25.03.2015, kedy ešte nemal vylustrované prebiehajúce konania na tun. súde. Žalovaný v 1.rade v podstate výšku žalovanej pohľadávky nenamietal a nepoprel ani počet a výšku realizovaných splátok s tým, že žalovaná v 2.rade uviedla, že ona nerealizovala ani jednu splátku žiadneho úveru.

V danom prípade nebolo sporné, že zmluva na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku je s ohľadom na charakter subjektov, ktorý ju uzatvárali veriteľ, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a dlžníci žalovaní - spotrebiteľia fyzické osoby nekonajúce pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, je spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Na takéto vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ), v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu. Nie je podstatné, či zmluva bola uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka alebo iného právneho predpisu. Ak bola uzavretá i podľa iného právneho predpisu, ako Občianskeho zákonníka, i v takom prípade je potrebné s poukazom

na § 52 ods. 2 OZ aplikovať na takúto zmluvu ust. § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu podľa akého predpisu bola uzavretá sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv a s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky a ktorých príkladným výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ.

V zmysle zmluvy si účastníci dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur v zmysle čl. I. bod 1 zmluvy s poukazom na čl. II bod 2 zmluvy s tým, že účastníci boli oboznámení i so sadzobníkom. Žalovaní uhradili splátky nepravidelne tak, ako je vyššie uvedené s tým, že sa dostali do omeškania so splátkou 20.11.2008, ktorá bola uhradená 31.12.2008 a poslednú splátku realizovali 04.06.2012. Vzhľadom na to, že splátky boli realizované nepravidelne žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru listom zo dňa 13.06.2012, v zmysle bodu 7 bod 6, bod 1 písm. a VOP. O uvedenej skutočnosti informoval účastníkov napriek bodu 10.3 VOP formou doporučenej listovej zásielky na adresu uvedenej v zmluve, pretože ani jeden z účastníkov neoznámil žalobcovi zmenu adresy, hoci obaja mali vedomosť o tom, že voči žalobcovi majú stále pohľadávky vyplývajúce z úverov, pretože nie je možné sa stotožniť s vyjadrením žalovanej v 2.rade, že by došlo k zaplateniu všetkých úverov z kúpnej ceny za odpredaj bytu. V danom prípade nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale jednalo sa o zosplatnenie úveru. Súd nepovažuje jednotlivé splátky úveru za premlčané vzhľadom na termín zosplatnenia úveru, ako aj podanú žalobu a splatnosť celého úveru.

Podľa bodu čl. 1 bodu 4 ÚZ, žalovaní sa zaviazali do posledného dňa kalendárneho mesiaca predchádzajúceho dňu splatnosti prvej splátky istiny splácať pohľadávku postupcu mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v Úverových podmienkach

Podľa § 566 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.01.2008, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Do účinnosti uvedeného ustanovenia OZ (na rozdiel od Obchodného zákonníka - jeho § 330 ods. 2) započítavanie čiastočného plnenia záväzku výslovne neupravoval.

Podľa prechodného ustanovenia § 879j OZ k úpravám účinným od 01.01.2008, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2008. Vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky vzniknuté pred 01.01.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

S použitím § 853 ods. 1 OZ je dôvodné aplikovať ust. § 566 ods. 2 OZ aj v prípade plnenia dlhu v splátkach, čo je obsahom aj účelom blízke čiastočnému plneniu dlhu.

Žalobca tým, že svoje jednostranne stanovené zmluvné podmienky obsiahnuté aj v Úverových podmienkach ponechal v platnosti v nezmenenej podobe aj po 01.01.2008 (na právne vzťahy vzniknuté po uvedenom dátume), spôsobil stav, že daná úprava postupu splácania jednotlivých zložiek záväzku, obsiahnutá v bode 5.2 Úverových podmienok, bola výrazne nevýhodnejšia vo vzťahu k žalovaným oproti situácii, aká by bola, ak by v Úverových podmienkach nebola obsiahnutá, pretože ak by žalovaní výslovne neurčili inak, ich splátky by musel postupca započítavať v prvom rade na istinu (ktorá sa stále úročí, teda navyšuje sa o dojednané úroky z úveru a v prípade omeškania o úroky z omeškania) a nie na príslušenstvo pohľadávky, ktoré ako také zásadne úročeniu nepodlieha. Žalobca v Úverových podmienkach jednostranne stanovený spôsob započítavania splátok, resp. čiastočných plnení najprv na príslušenstvo pohľadávky a až na poslednom mieste na samotnú pohľadávku výrazne navyšuje náklady spotrebiteľa spojené s úverom oproti situácii, ak by sa jeho platby použili v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 OZ a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Existujúca zákonná úprava účinná už v čase uzavretia ÚZ a stanovujúca vyššie uvedené poradie uspokojovania pohľadávky a jej príslušenstva pri čiastočnom plnení záväzku je teda zameraná výrazne prospotrebitel'sky. Iba ak dlžník prejaví vôľu, aby poradie uspokojovania pohľadávok (jeho záväzkov) bolo iné, spravuje sa toto poradie jeho vôľou a potom je také, aké konkrétne určí on (bez ohľadu na vôľu veriteľa).

V tomto smere (že príslušenstvo pohľadávky úročeniu nepodlieha) súd poukazuje na zásadné rozhodnutie NS ČR (rozsudok sp. zn. 35 Odo 101/2002 z 24.03.2004), vychádzajúce z obsahovo

právnej úpravy, akou je naša hmotnoprávna úprava, ktorý o.i. uviedol, že podľa štandardného výkladu definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutého v ustanovení § 121 ods. 3 OZ platiaceho aj pre obchodné záväzkové vzťahy, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický; zostáva len záväzok zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa tento dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani OZ a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, teda nestanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné pre rozpor so zákonom. Uvedený súd síce uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané, akoby civilné plody (peňazí) a následne potom možnosť veriteľom požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. K uvedenej poslednej vete súd uvádza, že dané rozhodnutie takú možnosť dohody kapitalizácie istiny uvádza len vo všeobecnej rovine. To však automaticky neznamená, že v každom úverovom vzťahu by takáto dohoda bola prípustná. Podľa názoru súdu práve v spotrebiteľskom vzťahu, teda aj v prípade spotrebiteľského úveru, takáto "dohoda" ohľadne poradia splácania pohľadávky s jej príslušenstvom, ak je stanovená veriteľom len jednostranne (nie je individuálne dojednaná), nie je prípustná, nakoľko takáto podmienka má za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ), teda je neprijateľná a preto je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ).

Ku "kapitalizácii" istiny a jej prípustnosti v spotrebiteľských vzťahoch bol súdom vyššieho stupňa zaujatý názor v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, ktorý uviedol, že pri uplatňovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv nie je možné vychádzať z kapitalizovanej istiny. Podľa zmluvy sa môže žalobca domáhať dohodnutého úroku len z poskytnutého úveru a nie z poplatkov, ani z úrokov z omeškania. Ak však žalobca vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky pripočíta po ním určenom čase k sume poskytnutého úveru a celú sumu nazve istinou a následne žiada, domáha sa, ďalších úrokov z úrokov, úrokov z úrokov z omeškania, úrokov z poplatkov a tiež úrokov z omeškania z úrokov, úrokov z omeškania z úrokov z omeškania. Takýto postup vyčísľovania istiny v prípade spotrebiteľských zmlúv podľa názoru súdu nie je prípustné, nie je v súlade s uzavretou zmluvou, zákonom ani v súlade s ustálenou súdnou praxou.

Pri výpočte priznanej žalovanej pohľadávky súd vychádzal z toho, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur, z ktorého zaplatili sumu 576,81 eur, ktorú súd odpočítal od poskytnutého úveru a zostatok úveru bol vo výške 2742,58 eur. Súd priznal žalobcovi spracovateľský poplatok vo výške 89,59 eur a poplatok za správu úveru 27 x 1,99 eur a 20 x 2,99 eur, spolu vo výške 113,53 eur. Z uvedenej sumy 2941,70 eur, ktorá pozostáva zo zostatku istiny úveru vo výške 2742,58 eur a z poplatkov vo výške 199,12 eur priznal žalobcovi dohodnutý zmluvný úrok vo výške 12,35 % ročne od 01.09.2011 do 13.06.2012, t. j. za 286 dní vo výške 284,66 eur. Súd priznal žalobcovi zmluvný úrok vo výške 12,35 % od 27.09.2012 do zaplatenia, ako aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 27.09.2012 do zaplatenia, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení noviel v zmysle upresneného petitu žaloby z priznanej žalovanej sumy 2941,70 eur. V časti úrokov z omeškania vo výške 142,25 eur zobral žalobca žalobu späť, pred prvým pojednávaním, kde bola zohľadnená i zaplatená suma 300 eur po podaní žaloby. Súd konanie o zaplatenie 142,25 eur zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 OSP.

V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, vzhľadom na vyššie uvedené s tým, že kapitalizované úroky, úroky z omeškania, poplatky predstavujú úročenie z úročeného. I napriek tomu, že takéto dojednanie nie je v rozpore so Smernicami č. 90/88/ES a č. 87/102/ES súd má za to, že v danom prípade je potrebné vychádzať z právnych názorov a judikatúry týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv v SR s poukazom na to, že imanentnou obsahovou zložkou práva je ochrana práv slabšieho. Súd nepopiera, že vydal platobný rozkaz v súlade so žalobou, avšak poukazuje na neustále sa vyvíjajúcu prax a stanoviská vo vzťahu k spotrebiteľom, tak, ako to vyplýva i z vyššie uvedeného uznesenia KS v Trnave, rozsudku Okresného

súdu Dolný Kubín, pod sp. zn. 5C/143/2013, ktorým bol článok 5 Obchodných podmienok „SPLÁCANIE“ určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Súd neumožnil žalovaným žalovanú pohľadávku splácať v splátkach s poukazom na ich finančné možnosti s tým, že splátkový kalendár si môžu účastníci dohodnúť so žalobcom i po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. K návrhu právnej zástupkyne žalovanej v 2.rade, aby súd zohľadnil tú skutočnosť, že medzi žalovanými došlo k zániku BSM po rozvoze manželstva, ktoré vyporiadané nebolo a preto i pohľadávky patria do podielového spoluvlastníctva a aby bola táto skutočnosť zohľadnená v rozhodnutí súdu súd uvádza, že v danom prípade je súd viazaný petitom žaloby, ktorý nijakým spôsobom v tejto časti upravený nebol a rovnako ani žalovaní nepredložili súdu žiadne listinné dôkazy, prípadne procesné návrhy k takémuto rozhodnutiu.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd žalovanej v 2.rade nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že z predložených listinných dôkazov s poukazom i na vyjadrenie žalovanej v 2.rade mal preukázané, že žalovaná je zamestnaná u rovnakého zamestnávateľa od 01.03.2006, kde jej čistý mesačný príjem podľa predložených výplatných pásov v roku 2014 za mesiace august, september, október a za rok 2015 február 2015 bol 517 eur s tým, že okrem tohto príjmu mala žalovaná príjem i z podnikateľskej činnosti, pretože pracovala v Providente a podávala daňové priznanie za rok 2014, v zmysle ktorého základom dane bola suma 5553,18 eur, z ktorého zaplatila daň 425,55 eur. Túto činnosť ukončila ku dňu 31.03.2015. Náklady na bývanie v byte syna predstavujú sumu 98 eur. Súd považuje iba tieto výdavky za preukázané s tým, že nepopiera, že má vyživovaciu povinnosť voči mal. dieťaťu, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a otec prispieva na jeho výživu sumou 100 eur. Sama žalovaná uviedla, že žiadne úvery nesplácala a nespláca. Nie je zanedbateľná tá skutočnosť, že žalovaná nepredložila súdu výplatné pásky za mesiace november, december, roku 2014 a január 2015, z čoho sa súd mohol domnievať, že jej príjem za tieto mesiace mohol byť i vyšší. Rovnako bola nečitateľná fotokópia výplatnej pásky za mesiac júl 2014. Po odpočítaní nevyhnutných výdavkov na bývanie, ako aj vyživovacej povinnosti v rovnakej výške ako platí druhý rodič zostane žalovanej suma rovnajúca sa minimálnej mzde a preto súd nepriznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovanej v 2.rade nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ani v konaní vedenom na tun. súde pod sp. zn. 4C/148/2013 a v neposlednom rade i na čiastočné zrejme bezúspešné bránenie práva.

Žalovaná v 2.rade je povinná zaplatiť súdny poplatok za odpor podľa § 2 ods. 1 písm. a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel, podľa položky 1 a sadzovníka súdnych poplatkov poznámka 5 vo výške 287,00 eur.

Žalobca spolu so žalobou nezaplatil súdny poplatok za žalobu a v zmysle výzvy súdu zo dňa 27.03.2013 v dodatočnej lehote súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 322,50 eur, ktorý žalobca uhradil dňa 08.04.2013. Vzhľadom na to, že sa jedná o nesprávny výpočet a súdny poplatok z uplatňovanej istiny vo výške 4786,15 eur je 287,00 eur, súd vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 35,50 eur podľa § 11 ods. 1, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel, ktorý nie je krátený, pretože bol zaplatený na základe nesprávnej výzvy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci,

pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.